

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lutego 2019 r. we W.

odwołania D. M.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 23 września 2017r. nr (...)

w sprawie z powództwa D. M.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I. oddala odwołanie

II. nie obciąża wnioskodawczyni kosztami postępowania

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni D. M. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 23 września 2017 r. w części dotyczącej pkt I gdzie zaliczono wnioskodawczynię do lekkiego stopnia niepełnosprawności, wnosząc o zaliczenie jej do co najmniej umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, iż jest chora, w lutym 2017 r. przeżyła krwawienie podpajęczynówkowe z pękniętego tętniaka tętnicy łączącej przedniej. Obecnie odczuwa bardzo silne bóle i zawroty głowy. Nie może się z uwagi na bóle poruszać bez pomocy innych osób. Wszystkie czynności związane z prowadzeniem gospodarstwa przejęli syn i mąż. Dołączyła dokumentację medyczną z leczenia.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W., wniósł o jego oddalenie, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana wskazała, iż orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. jest zasadne. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, iż skład orzekający stwierdził, że werdykt organu I instancji nie jest zgodny z obowiązującymi w tej materii przepisami prawa, wobec czego uchylił w całości orzeczenie i zaliczył wnioskodawczynię do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni D. M. urodziła się (...)

W dniu 9 czerwca 2017 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek w sprawie wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

W orzeczeniu z dnia 28 lipca 2017 r. (...) d/s Orzekania o Niepełnosprawności we W. nie zaliczył wnioskodawczyni do osób niepełnosprawnych.

Wnioskodawczyni złożyła odwołanie od w/w orzeczenia.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. orzeczeniem z dnia 23 września 2017 r. zaliczył wnioskodawczynię do lekkiego stopnia niepełnosprawności na okres od 24 lipca 2017 r. do 30 września 2019 r. r symbol niepełnosprawności 10-N.

Dowód : akta strony pozwanej

Wnioskodawczyni w lutym 2017 roku z powodu silnego bólu głowy i drgawek diagnozowana była w Szpitalu Wojskowym z rozpoznaniem krwotoku podpajęczynówkowego i podejrzenia tętniaka tętnicy łączącej przedniej mózgu, po czym przekazana na Oddział Neurochirurgiczny. Tam po wykonaniu angiografii mózgowej wykonano zabieg wewnątrznacyniowy embolizacji pękniętego tętniaka tętnicy łączącej przedniej. Przebieg pooperacyjny był niepowikłany, wypisana została w logicznym kontakcie bez deficytów neurologicznych. Pozostaje w kontroli neurologicznej ambulatoryjnej, podaje nadal częste bóle głowy, trudności w koncentracji i zapamiętywaniu. W listopadzie 2017r. wykonaną miała kontrolną angiografię naczyń mózgowych, która uwidoczniała obecność niewielkiej resztkowej szyi tętniaka, bez innych zmian. W czasie badania doszło u wnioskodawczym do reakcji uczuleniowej na podany kontrast, z dusznością i zaburzeniami świadomości, które to objawy ustąpiły po kilku minutach.

U wnioskodawczyni występuje stan po krwotoku podpajęczynówkowym i po embolizacji pękniętego tętniaka tętnicy łączącej przedniej mózgu, zespół bólowy lędźwiowo-krzyżowy na tle zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, bez ubytków neurologicznych.

Wnioskodawczym pozostaje w kontroli neurologicznej z powodu przebycia w lutym 2017r. krwawienia podpajęczynówkowego z pękniętego tętniaka tętnicy łączącej przedniej mózgu i następowej embolizacji wewnątrznacyniowej tętniaka. Przebyte krwawienie ograniczyło się do przestrzeni podpajęczynówkowej, bez uszkodzenia tkanki mózgowej, tak że u wnioskodawczym nie wystąpiły objawy deficytu neurologicznego. Zabieg embolizacji tętniaka także przebiegł bez powikłań. Powódka nadal podaje bóle głowy i trudności w koncentracji i zapamiętywaniu, nie wymaga jednak żadnego leczenia tych subiektywnych dolegliwości. Wnioskodawczyni również nie leczyla się z powodu podawanych dolegliwości kręgosłupa.

Zapisywane przez neurologa okresowo leki, jeśli nawet stosowane przez wnioskodawczynię przewłocznie /piracetam/ nie wpływają w żaden sposób negatywnie na jej stan zdrowia „neurologicznego” - wręcz przeciwnie, mają ten stan zdrowia utrzymywać nadal w stanie optymalnie stabilnym.

Tętniak został wyłączony z krążenia poprzez skuteczną embolizację. Zabieg embolizacji jak i sam krwotok podpajęczynówkowy przebiegł bez powikłań i w obecnym stanie neurologicznym nie stwierdza się ogniskowego uszkodzenia mózgu. Zgłaszane przez wnioskodawczynię: męczliwość, spowolnienie, bóle i zawroty głowy, to są dolegliwości typowe dla pacjentów po takim jak badana schorzeniu. W szczególności pacjenci po krwotoku z tętniaka tętnicy łączącej przedniej miewają zaburzenia natury psychicznej z obniżeniem funkcji intelektualnej. Zaburzenia takie zostały uwzględnione w orzeczeniu strony pozwanej, co jest podstawą do zaliczenia wnioskodawczyni do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Schorzenie kręgosłupa wnioskodawczyni nie powoduje istotnego upośledzenia jego funkcji i znaczących powikłań neurologicznych. Nie pogłębia ono niepełnosprawności istniejące na skutek przebycia

krwotoku podpajęczynówkowego. Wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w warunkach normalnych jest też w pełni samodzielna i nie wymaga pomocy innych osób w żadnym zakresie, nie są zatem spełnione warunki orzeczenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Dowody : opinia biegłego sądowego neurologa k. 75-77

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego neurologa k. 92, 111-112

- opinia biegłego sądowego neurologa k. 146-147

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie jako bezzasadne, nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni żądała zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. i zaliczenia jej do co najmniej umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2011 r., nr 12, poz. 721 ze zm.) rozróżnia trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki.

W myśl art. 4 ust. 3 w/w artykułu, do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaka wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z kolei art. 4 ust. 2 ustawy do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Natomiast zgodnie z art.4 ust. 1 cytowanej ustawy do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Zatem zaliczenie do któregośkolwiek stopnia niepełnosprawności wymaga spełnienia przesłanek warunkujących jego otrzymanie, które zostały zdefiniowane w art. 4 wyżej wskazanej ustawy.

Wobec medycznej natury okoliczności spornych, które były istotne dla rozpoznania niniejszej sprawy, ich wyjaśnienie, wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego.

Powołani w sprawie biegli sądowi z zakresu neurologii uznali, że wnioskodawczyni nie może być zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

Swoje stanowisko biegli szczegółowo uzasadnili wskazując, że: „Tętniak został wyłączony z krążenia poprzez skuteczną embolizację. Zabieg embolizacji jak i sam krwotok podpajęczynówkowy przebiegł bez powikłań i w obecnym stanie neurologicznym nie stwierdza się ogniskowego uszkodzenia mózgu. Zgłaszane przez wnioskodawczynię: męczliwość, spowolnienie, bóle i zawroty głowy, to są to dolegliwości typowe dla pacjentów po takim jak badana schorzeniu. W szczególności pacjenci po krwotoku z tętniaka tętnicy łączącej przedniej miewają zaburzenia natury psychicznej z obniżeniem funkcji intelektualnej. Zaburzenia takie zostały uwzględnione w orzeczeniu strony pozwanej, co jest podstawą do zaliczenia wnioskodawczyni do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Schorzenie kręgosłupa wnioskodawczyni nie powoduje istotnego upośledzenia jego funkcji i znaczących powikłań neurologicznych. Nie pogłębia ono niepełnosprawności istniejące na skutek przebycia krwotoku podpajęczynówkowego. Wnioskodawczyni

nie jest całkowicie niezdolna do pracy w warunkach normalnych jest też w pełni samodzielna i nie wymaga pomocy innych osób w żadnym zakresie, nie są zatem spełnione warunki orzeczenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.”

Strona pozwana nie złożyła zastrzeżeń do przedstawionej przez biegłych opinii, natomiast wnioskodawczyni złożyła zastrzeżenia do opinii głównej i dlatego też Sąd dopuścił dowód w postaci opinii uzupełniającej, w której biegły sądowy szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko w pełni potwierdzając kategorię wniosek, że wnioskodawczyni nie może zostać zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Wnioskodawczyni znowu złożyła zastrzeżenia i nową dokumentację medyczną, lecz w ponownej opinii uzupełniającej, biegły sądowy ponownie podtrzymał swoje stanowisko.

Wnioskodawczyni ponownie złożyła zastrzeżenia do w/w opinii.

Wobec faktu, że wnioskodawczyni ponownie złożyła zastrzeżenia i nową dokumentację medyczną, w celu pełnego wyjaśnienia stanu zdrowia wnioskodawczyni, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego neurologa – innego lekarza. Biegły sądowy T. W. w opinii z dnia 15 października 2017 r. również wskazał, że wnioskodawczyni nie może zostać zaliczona do wyższego niż lekki stopień niepełnosprawności.

Wnioskodawczyni nie złożyła zastrzeżeń już do tej opinii.

W niniejszej sprawie, bezspornym jest, że wnioskodawczyni nie jest osobą zdrową. Jak jednoznacznie wynika z opinii biegłych sądowych, u wnioskodawczyni „... przebyte krwawienie ograniczyło się do przestrzeni podpajęczynówkowej, bez uszkodzenia tkanki mózgowej, tak że u wnioskodawczyni nie wystąpiły objawy deficytu neurologicznego. Zabieg embolizacji tętniaka także przebiegł bez powikłań. Powódka nadal podaje bóle głowy i trudności w koncentracji i zapamiętywaniu, nie wymaga jednak żadnego leczenia tych subiektywnych dolegliwości. Wnioskodawczyni również nie leczyla się z powodu podawanych dolegliwości kręgosłupa. ”

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego na podstawie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach (...) i aktach przedmiotowej sprawy, które zostały sporządzone przez podmioty profesjonalne i uprawnione oraz których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Odnosząc się do opinii biegłych sądowych, Sąd uznał za wiarygodne opinie sporządzone przez nich w toku niniejszego postępowania. W ocenie Sądu, wydane w sprawie opinie biegłych sądowych są rzetelne, racjonalne, wewnętrznie spójne, logiczne, oparte na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, a Sąd w pełni podzielił dokonane w nich ustalenia.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłych, tym bardziej, że wydane opinie przez biegłych sądowych zawierają pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniająca rozpoznane u wnioskodawczyni schorzenia i stopień ich nasilenia po przeprowadzonym leczeniu.

Biegli sądowi obowiązani są orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Zatem ich pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłych opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że biegli są to specjaliści z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzecznictwem.

Wydający w sprawie opinię biegły sądowy jest lekarzem niezależnym od stron i nie ma żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron. Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. w związku z art. 283 § 2 k.p.c. biegły sądowy wydający opinię w niniejszej sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego, jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z

zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego ujęty w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Samo niezadowolenie stron z opinii biegłych nie uzasadnia jednak zażądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych, tym bardziej, gdy strony nie zgłosiły do nich żadnych zastrzeżeń.

Sąd dopuścił dwukrotnie dowód z uzupełniającej opinii biegłego, a także dowód z opinii innego biegłego, lecz wszystkie dowody potwierdziły fakt, że wnioskodawczyni nie może zostać zaliczona do wyższego niż lekki stopień niepełnosprawności.

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy.

Warto zarazem zwrócić uwagę na to, że opinia nie stanowiła jedynej fachowej wypowiedzi na temat stanu zdrowia wnioskodawczyni.

Jeszcze na etapie postępowania administracyjnego wnioskodawczyni została poddana badaniom przeprowadzonym przez zespoły lekarskie, które także wykluczyły potrzebę zaliczenia jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Tej zbieżności ocen poszczególnych zespołów lekarskich, wydających swoje opinie niezależnie od siebie, nie można w żaden sposób deprecjonować, lecz trzeba potraktować ją jako dodatkową okoliczność przemawiającą za rzetelnością i prawidłowością opinii sporządzonych przez biegłego.

Podkreślenia wymaga to, iż subiektywne odczucia wnioskodawczyni co do stanu zdrowia nie znajdują odzwierciedlenia w dowodach z opinii biegłych sądowych i nie mogą stanowić podstaw do zmiany decyzji Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. albowiem Sąd orzeka na podstawie całościowego materiału dowodowego a w szczególności dokumentacji medycznej.

Mając powyższe na uwadze, iż stan zdrowia wnioskodawczyni i dolegliwości jakich doznaje nie naruszają sprawności organizmu w stopniu uzasadniającym orzeczenie innego niż lekki stopień niepełnosprawności, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne. (pkt I wyroku)

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł o treść art. 98 w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych. (pkt II wyroku).